

HET JAAR 1975 en „DE BOLLE“

door A. OPSTAELE, voorzitter

Traditiegetrouw, nemen wij heel graag, met dank, de gelegenheid te baat, om langs het Visserijblad, de stem van het Visserstehuis voor jongeren „De Bolle“, te laten horen.

De Bolle bestaat meer dan tien jaar. Sedert de oprichting konden tientallen jongeren, bij ons, hun huis en thuis vinden, en was het hen mogelijk, spijs alle familiale moeilijkheden, te varen op onze Zeevisserij. De Bolle heeft bewezen heel nuttig werk, te hebben geleverd. De Bolle is eenvoudig weg niet meer uit onze Zeevisserij-wereld weg te denken.

Niet alleen is er kwantitatief een ruime bezetting in het tehuis, maar ook kwalitatief wordt er naar gestreefd, onze jongens naar best vermogen op te vangen. Naast een gezellige, warme en hartelijke sfeer, hen verzekerd door het onvermoeibaar en begrijpend echtpaar, dat dagelijks het huishouden verzorgt, kunnen wij nu sedert enkele maanden ook beroep doen op de bevoegde leiding en begeleiding door een gediplomeerd maatschappelijk werker.

Inderdaad ook onze jonge vissers hebben recht op een deskundige benadering. De indiensttreding van een sociaal assistent is overigens het begin en de start van onze uiteindelijke betrachting, een volwaardige sociale dienst uit te bouwen ten behoeve van onze vissers en hun families.

De enorme familiale moeilijkheden, die ongekend en in stilte ook in onze vissersfamilies aanwezig zijn en de talloze spanningen en wrijvingen die ook op het vissersleven hun weerslag hebben, gaan vandaag helaas nog steeds te loor, tussen de materiële, economische en industriële problemen van de visserijsector.

Wij zijn echter gelukkig onze belofte op dit stuk van sociaal dienstbetoon te hebben kunnen inlossen.

Dat dit alles niet alleen een grote morele inzet vergt van allen, die met De Bolle en de visserij begaan zijn, ligt voor de hand. Helaas ook op het financiële vlak kennen wij grote zorgen en besommeringen.

Gelet op de uiteraard beperkte bezetting van ons home, waar onze vissers-jongens tussen twee zeereizen in, slechts een klein aantal dagen aan de wal vertoeven, zijn onze inkomsten zeer gering.

De nood wordt met de dag groter. Eerstdaags zullen wij ons genoodzaakt zien opnieuw bij U aan te kloppen, vragende ons te helpen, onze vissers te helpen.

Wij weten dat wij niet tevergeefs op U beroep zullen doen. Het loont zeker de moeite De Bolle te redden. U weet voor WAT U het doet en zeker voor WIE U het doet.

Waar ieder mens recht heeft op een merkwaardig bestaan, heeft ieder van ons de plicht het zijne er toe bij te dragen, dit recht waar te maken.

Namens het tehuis, de directie en alle jongens van De Bolle, wensen wij allen die in welke hoedanigheid ook, zich voor onze vissers en hun families inzetten, een vrolijk Kerstfeest en een gelukkig en veilig Nieuwjaar.

Wat met Zeebrugge?

door Max Desutter, o/voorzitter van Visgroothandel van de Kust

Het is niet de opflakking der laatste weken én van de prijzen én de aanvoer die mijn optimisme van einde 1974 kunnen wettigen. Wat is er te Zeebrugge gebeurd in 1975? Weinig of niets positiefs.

- 1) de sortering van de vis is erbarmelijker dan ooit en uitermatig grillig.
  - 2) wat heeft de vismijncommissie gepresteerd?
  - 3) waar blijft de beloofde aanpassing van het vismijnreglement.
  - 4) stijging der algemene onkosten (beyond lonen) komen aan een niet meer haalbaar niveau.
  - 5) moedeloosheid bij de handel.
- Te Zeebrugge dweept men destijds met de «trap» te Oostende. Maar de vismijnkaai te Zeebrugge overtreft reeds van ver de «trap» en dit in een vismijn die naar E.E.G. allures streeft. Maar «leve de folklore».*

In zijn nieuwjaarswens einde 1974 schreef premier TINDEMANS «Luctor et emergo» «ik vecht en blijf over». De groothandel vecht inderdaad en blijft maar spartelen om niet te verdrinken. Een slinkende en verknoeide binnenlandse markt en een beetje uitvoer naar Frankrijk is alles wat er overschiet. Wie is de schuldige? Zeker niet de groothandel die veel risico's neemt, maar hoofdzakelijk het ontbreken van een «markt». Met te weinig en dan veel te onregelmatige aanvoer kan men geen clientele opbouwen of houden.

De topprijzen van de laatste weken zijn oogverblindend en na Nieuwjaar kan gans de vloot van West-Europa en andere er terug op los vissen en wat dan? Sommige zullen komen aandraven en misschien jubelen met grotere besommingen dan in 1974, maar wat gezegd over de mindere kwantiteit? Hoelang nog zal de verbruiker die hoge prijzen voor bepaalde soorten nog kunnen of willen verwerken? Hij zal het visverbruik ontwennen en bij eventueel plotse grote aanvoer geen aandacht meer geven aan het «visje».

Reders en handelaars beweren dat het slecht gaat, maar wat doen zij en wij? Wie moet voor regelmatigere aanvoer, voor beter sortering ja voor betere kwaliteit zorgen?

Ware het niet verstandiger en nuttiger de koppen bij elkaar te steken en aan dezelfde tafel te gaan zitten, niet om elkaar verwijten toe te sturen, maar om uit te kiezen wat er van weerskanten kan bedisseld worden. Wie neemt het initiatief, wie is geschikt zijn fouten te erkennen, toegevingen en opofferingen te doen voor het algemeen belang?

Moge voor 1976 al dit pessimisme gelogenstraft worden, moge er een einde komen aan die vernietigende inflatie en moge ten slotte het ganse bedrijf goed gaan in 1976 dit is mijn vurigste wens.

